

Полагодив годинника старого...

Кость Москалець

Полагодив годинника старого,
Давняшнього причетника чувань,
Милуюся чергою коливань,
Що маятника водять золотого.

Нарешті це триває досить довго —
Прозорий час утрати сподівань,
Байдужості до всіх на світі знань
І тихої довіри до простого.

Коротшають повільно гожі дні,
Видовжуються тіні на стіні,
Один за одним коники зникають;

Обітованна міниться зоря,
Та вже ніхто нічого не чекає
У падолисті дат календаря.